

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISECH, ČLÁNCÍCH A PUBLIKACÍCH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2012

Částka 26 – čís. 58

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 177/1995 Sb., kterou se vydává stavební a technický řád drah, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 4. 2013.

Částka 28 – čís. 62

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Účinnost od 29. 3. 2013.

Částka 29 – čís. 63

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření. Zrušuje se současně vyhláška č. 526/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona ve věcech stavebního řádu. Účinnost od 29. 3. 2013.

Částka 32 – čís. 68

Zákon o změně právní formy občanského sdružení na obecně prospěšnou společnost a o změně zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 4. 2013.

Částka 32 – čís. 69

Zákon, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Účinnost od 19. 3. 2013.

Částka 36 – čís. 78

Vyhláška o energetické náročnosti budov. Nahrazuje vyhlášku č. 148/2007 Sb., o energetické náročnosti budov. Účinnost od 1. 4. 2013.

SBÍRKA PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY

Číslo 22/2012

Obecně závazná vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 32/1998 Sb. hl. m. Prahy, o cenové mapě stavebních pozemků, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 1. 2013.

Číslo 3/2013

Nařízení o zřízení přírodní rezervace Klánovický les a stanovení jejích bližších ochranných podmínek. Přírodní rezervace se rozkládá v katastrálním území Klánovice, Běchovice, Horní Počernice a Újezd nad Lesy. Orientační grafické znázornění území přírodní rezervace je obsaženo v příloze č. 2 k tomuto nařízení. Výslovně jen s předchozím souhlasem orgánu ochrany přírody lze provádět na území přírodní rezervace terénní úpravy a změny druhu pozemku. Zrušuje se bod 1 v čl. 1 vyhlášky č. 1/1982 Sb. NVP, o chráněných přírodních výtvorech v hlavním městě Praze na lokalitách Klánovický les, Xaverovský les, Šance, Cholupická bažantnice, U Hájů, Homolka a jejich ochranných pásmech, dosavadní body 2 až 6 se označují jako body 1 až 5. Účinnost od 1. 4. 2013.

VĚSTNÍK VLÁDY

PRO ORGÁNY KRAJŮ A ORGÁNY OBCÍ

Částka 1/2013

Věcný rejstřík – Seznam opatření uveřejněných ve Věstníku vlády pro orgány krajů a orgány obcí v roce 2012 (ročník 10).

Částka 2/2013

Sdělení Ministerstva vnitra, že Seznam platných právních předpisů a směrnice týkajících se činnosti orgánů krajů a orgánů obcí, aktualizovaný k 31. 12. 2012, bude publikován pouze v elektronické podobě na www.mvcr.cz/vestnik.

CENOVÝ VĚSTNÍK MF

Částka 1/2013

Pracovní úplné znění zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů.

Pracovní úplné znění vyhlášky č. 3/2008 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů (oceňovací vyhláška), ve znění vyhlášek č. 456/2008 Sb., č. 460/2009 Sb., č. 364/2010 Sb., č. 387/2011 Sb. a č. 450/2012 Sb.

Do přehledu těchto oceňovacích předpisů je zahrnut zčásti i výměr Ministerstva financí obsahující seznam zboží s regulovanými cenami pro rok 2013, respektive jeho část I. oddíl A. položky č. 2 a 3 s cenami úředně stanovenými, které mohou ovlivnit i zjištěné ceny nemovitostí, a zároveň převzaty kódy CZ-CC včetně textové části a sdělení Českého statistického úřadu ze dne 9. 9. 2013 o zavedení Klasifikace stavebních děl CZ-CC.

Částka 2/2013

Přehled cenových map stavebních pozemků obcí (CMSP) – stav k 31. 12. 2012

Obecně závazná vyhláška Statutárního města Ostravy č. 10/2012, kterou se vydává cenová mapa stavebních pozemků města Ostravy č. 13. Účinnost od 1. 1. 2013.

Obecně závazná vyhláška hlavního města Prahy č. 22/2012 Sb. hl. m. Prahy, kterou se mění vyhláška č. 32/1998 Sb. hl. m. Prahy, o cenové mapě stavebních pozemků, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 1. 2013.

Částka 3/2013

Obecně závazná vyhláška Statutárního města Mladá Boleslav č. 8/2012, kterou se vydává 14. cenová mapa stavebních pozemků statutárního města Mladé Boleslavi. Účinnost od 15. dne po dni vyhlášení.

SBÍRKA ROZHODNUTÍ NEJVYŠŠÍHO SPRÁVNÍHO SOUDU

Rejstřík ročníku 2012

Z obsahu čísla 1/2013

- **č. 2725** (z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2012, č. j. 2 As 86/2010-76, o němž již informovala Stavebně správní praxe č. 1/2013 na str. 3 až 4 v rubrice Správní judikatura). Řízení před soudem: ochrana práv třetích osob proti souhlasu stavebního úřadu. Týká se § 96, § 106, § 122 a § 127 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), § 158 správního řádu (č. 500/2004 Sb.), § 34, § 65 a § 82 soudního řádu správního ve znění zákona č. 303/2011 Sb. Prejudikatura: č. 1814/2009 Sb. NSS a č. 2206/2011 Sb. NSS. Z usnesení vyplývá:

I. Souhlasy vydávané dle stavebního zákona z roku 2006, zejména dle § 96, § 106, § 122 a § 127, které stavební úřad výslovně či mlčky činí k ohlášení či oznámení, jsou jinými úkony dle části čtvrté správního řádu z roku 2004. Tyto souhlasy nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 s. ř. s.; soudní ochrana práv třetích osob je zaručena žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu dle § 82 s. ř. s.

II. Žadatel o vydání souhlasu či oznamovatel může být v soudním řízení správním, vedeném na základě žaloby třetí osoby napadající tento souhlas, v postavení osoby zúčastněné na řízení dle § 34 s. ř. s.

- **č. 2742** (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 9. 2012, č. j. 1 As 107/2012-139). Stavební řízení: soulad projektové dokumentace s územním plánem; ochrana práv nabytých v dobré víře. Týká se § 111 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2012, a § 2 odst. 3 správního řádu (č. 500/2004 Sb.). Prejudikatura: č. 1815/2009 Sb. NSS. Z rozsudku vyplývá:

Stavební úřad není ve stavebním řízení oprávněn posuzovat soulad projektové dokumentace s územním plánem, který nabyl účinnosti poté, co v předcházejícím územním řízení bylo vydáno pravomocné územní rozhodnutí (§ 111 stavebního zákona z roku 2006). Takový postup stavebního úřadu by představoval nepřipustný zásah do práv účastníků územního (resp. stavebního) řízení nabytých v dobré víře (§ 2 odst. 3 správního řádu z roku 2004).

PRÁVNÍ ROZHLEDY

Číslo 3/2013

Nejvyšší soud České republiky: Pravomoc soudu ve sporu stavebníka proti staviteli (stavebnímu podnikateli) na vydání stavebního deníku; k členění právních norem na veřejnoprávní a soukromoprávní.

Z rozsudku velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 12. 9. 2012, sp. zn. 31 Cdo 1074/2012, vyplývá, že ze žádného ustanovení stavebního ani jiného zákona nelze dovodit, že by v případě povinnosti zhotovitele stavby předat po dokončení stavby originál stavebního deníku nebo jednoduchého záznamu o stavbě stavebníkovi šlo o povinnost vymahatelnou stavebním úřadem.

INFORMACE A STANOVISKA

Novela vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, a vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření

Dne 14. března 2013 byla vyhlášena ve Sbírce zákonů, v části 28, pod č. 62/2013 Sb., vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, a v části 29, pod č. 63/2013 Sb., vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření. Obě novely nabyly účinnosti dne 29. března 2013.

Vyhláška č. 499/2006 Sb. po novele

Vyhláška o dokumentaci staveb byla doplněna o problematiku, kterou do 28. března 2013 upravovala vyhláška č. 503/2006 Sb., a kterou nově od 1. ledna 2013 stanoví stavební zákon. Stávající rozsah vyhlášky je tak rozšířen o stanovení obsahu a rozsahu dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby nebo zařízení, dokumentace pro vydání rozhodnutí o změně využití území, dokumentace pro vydání rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území a společné dokumentace pro vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení. Nadále platí, že se vyhláška nevztahuje na projektovou dokumentaci pro stavby letecké, stavby drah a na dráze včetně zařízení na dráze, stavby dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací. Tu upravuje vyhláška č. 146/2008 Sb., o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb.

Těžiště obsahu vyhlášky je v devíti přílohách. V osmi přílohách je podrobně stanoven rozsah a obsah jednotlivých dokumentací, resp. projektových dokumentací¹⁾ a v poslední příloze jsou stanoveny obsahové náležitosti stavebního deníku a jednoduchého záznamu o stavbě a způsob jejich vedení.

Pokud jde o obsah a rozsah dokumentací nebo projektových dokumentací, nedochází po obsahové stránce k žádným podstatným změnám proti úpravě před novelou vyhlášky č. 499/2006 Sb. nebo vyhlášky č. 503/2006 Sb. (v případě dokumentace k žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby nebo zařízení /DUR/ nebo rozhodnutí o změně vlivu stavby na využití území a dokumentace k žádosti o vydání rozhodnutí o změně využití území).

Změnu představuje nově stanovený rozsah o obsah dokumentace pro vydání rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území a společné dokumentace pro vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení, které byly doplněny na základě nového požadavku stavebního zákona ve znění účinném od 1. ledna 2013.

Zásadní změnou je jednotná struktura všech jednotlivých typů dokumentací a projektových dokumentací, která je zachována po celou dobu projektu. Mezi jednotlivými projektovými stupni je dokumentace postupně rozvíjena, zásadní informace jsou postupně doplňovány a zpřesňovány, čímž je současně umožněna snazší kontrola plnění předchozích požadavků v rámci navazujících povolovacích postupů.

Nadále zůstává zachováno pravidlo, že dokumentace nebo projektová dokumentace musí vždy obsahovat všechny předepsané části s tím, že rozsah a obsah jednotlivých částí bude způsobem druhu a významu stavby nebo zařízení, podmínkám v území, charakteru navrhované změny, stavebně technickému provedení, účelu využití, vlivu na životní prostředí nebo době trvání stavby. Znamená to tedy, že není nezbytné, aby každá dokumentace nebo projektová dokumentace obsahovala všechny body uvedené v jednotlivých částech. Je na projektantovi, aby s ohledem na to, pro jakou stavbu zpracovává dokumentaci nebo projektovou dokumentaci, určil přiměřený rozsah a obsah jednotlivých částí, které stanoví vyhláška v konkrétních přílohách. Za správnost, celistvost a úplnost zpracované dokumentace, zejména za respektování požadavků z hlediska ochrany veřejných zájmů a za jejich koordinaci je podle § 158 stavebního zákona zodpovědný projektant. Také podle § 12 odst. 1 zákona č. 360/1992 Sb. odpovídá autorizovaná osoba za odbornou úroveň výkonu vybraných činností a dalších odborných činností, pro které jí byla udělena autorizace.

Z důvodu minimalizace dopadů novely vyhlášky o dokumentaci staveb na stavebníky, obsahuje vyhláška č. 62/2013 Sb., kterou se mění vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, přechodné ustanovení. Toto ustanovení zachovává obecnou zásadu, podle které se dokumentace nebo projektová dokumentace, která byla zpracována přede dnem nabytí účinnosti novely vyhlášky a současně byla stavebnímu úřadu předložena do 31. prosince 2014, posuzuje podle dosavadní právní úpravy (tj. podle znění účinném před novelou). Dokumentace skutečného provedení stavby pak může být zpracována podle vyhlášky č. 499/2006 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti novely vyhlášky, pokud bude stavba zahájena nejpozději do 31. prosince 2014.

Vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb

Vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb		
Příloha č. 1	Rozsah a obsah dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby nebo zařízení	§ 79 SZ
Příloha č. 2	Rozsah a obsah dokumentace pro vydání rozhodnutí o změně využití území	§ 80 SZ
Příloha č. 3	Rozsah a obsah dokumentace pro vydání rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území	§ 81 SZ
Příloha č. 4	Rozsah a obsah společné dokumentace pro vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení	§ 94a SZ
Příloha č. 5	Rozsah a obsah projektové dokumentace pro ohlášení stavby uvedené v § 104 odst. 1 psím. a) až e) SZ nebo pro vydání stavebního povolení (totéž platí pro projektovou dokumentaci příkládanou k uzavření veřejnoprávní smlouvy nebo k posouzení autorizovaným inspektorem)	§ 105 SZ § 110 SZ § 116 SZ § 117 SZ
Příloha č. 6	Rozsah a obsah projektové dokumentace pro provádění stavby	§ 92 SZ § 134 SZ
Příloha č. 7	Rozsah a obsah dokumentace skutečného provedení stavby Zjednodušená dokumentace (pasport stavby)	§ 125 SZ
Příloha č. 8	Náležitosti dokumentace bouracích prací	§ 128 SZ
Příloha č. 9	Náležitosti a způsob vedení stavebního deníku a jednoduchého záznamu o stavbě	§ 157 SZ

1) Stavební zákon rozlišuje pojmy „dokumentace“ a „projektová dokumentace“ a u konkrétních druhů dokumentací, resp. projektových dokumentací stanoví osobu oprávněnou k jejich zpracování (§ 158 SZ).

Vyhláška č. 503/2006 Sb. po novele

Zásadní změnou je rozšíření vyhlášky č. 503/2006 Sb. o celý obsah vyhlášky č. 526/2006 Sb., a to včetně formulářů žádostí. V souvislosti s tím byl změněn i název vyhlášky č. 503/2006 Sb., (o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu). Nově je upraven obsah žádosti o územně plánovací informaci, kdy byly zrušeny oba formuláře žádostí, a obsahové náležitosti žádosti o územně plánovací informaci podle § 21 stavebního zákona jsou stanoveny v § 2 textové části vyhlášky. Ve vazbě na nově vložené ustanovení § 94a stavebního zákona upravující společně územní a stavební řízení, vyhláška nově obsahuje formulář žádosti o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení a obsah společného rozhodnutí. Stejně tak ve vazbě na zákonnou úpravu nového druhu územního rozhodnutí, tj. rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území, vyhláška nově upravuje žádost o vydání tohoto druhu územního rozhodnutí i obsahové náležitosti rozhodnutí. Pro snazší aplikační praxi je ve stavebním zákoně a návazně na to i v prováděcí vyhlášce upraven obsah územního souhlasu. Ve věcech stavebního řádu vyhláška obsahuje zcela novou úpravu týkající se rozsahu a způsobu předávání informací do systému stavebně technické prevence, nový formulář pro podání žádosti o povolení předčasného užívání stavby a obsahové náležitosti certifikátu autorizovaného inspektora přikládaného k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu.

Formuláře předepsané pro podávání některých žádostí, ohlášení, oznámení jsou v přílohách vyhlášky. Celkem se jedná o 15 formulářů. V připojené tabulce je stručně uveden přehled textové části vyhlášky a u jednotlivých druhů žádostí či oznámení, které je třeba podat na formuláři, je připojena informace o tom, ve které příloze vyhlášky č. 503/2006 Sb. je příslušný formulář, a ve které příloze vyhlášky č. 499/2006 Sb. je předepsaný obsah a rozsah přikládané dokumentace či projektové dokumentace. Pro žádosti o vydání územního rozhodnutí ve zjednodušeném územním řízení není předepsaný samostatný formulář. Žadatel použije formulář pro vydání příslušného druhu územního rozhodnutí (přílohy č. 1 až 4) a připojí k němu přílohy uvedené v části C (Přílohy k žádosti o vydání územního rozhodnutí ve zjednodušeném územním řízení) a odpovídající dokumentaci podle vyhlášky o dokumentaci staveb.

Provedenými změnami bylo docíleno soustředění předepsaného rozsahu a obsahu dokumentací a projektových dokumentací vyžadovaných zákonem, včetně náležitosti stavebního deníku a jednoduchého záznamu o stavbě, do vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, a všech předepsaných formulářů pro podání žádostí, ohlášení či oznámení pro vydání úkonů či rozhodnutí stavebního úřadu jak na úseku územního rozhodování, tak na úseku stavebního řádu do vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu. Vyhláška č. 526/2006 Sb. byla zrušena.

vyhláška č. 503/2006 Sb.			vyhláška č. 499/2006 Sb.
§	Obsah vyhlášky po novele	Formulář	Obsah a rozsah dokumentace nebo projektové dokumentace
§ 1	Předmět úpravy		
§ 2	Náležitosti žádosti o územně plánovací informaci		
§ 3	Žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby	Příloha č. 1	Příloha č. 1
§ 4	Žádost o vydání rozhodnutí o změně využití území	Příloha č. 2	Příloha č. 2
§ 5	Žádost o vydání rozhodnutí o změně vlivu užívání stavby na území	Příloha č. 3	Příloha č. 3
§ 6	Žádost o vydání rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků	Příloha č. 4	
§ 7	Žádost o vydání rozhodnutí o ochranném pásmu	Příloha č. 5	
§ 7a	Žádost o vydání společného ÚR a SP	Příloha č. 6	Příloha č. 4
§ 8	Náležitosti informace o záměru v území a o podání žádosti o vydání ÚR podle § 87 odst. 2 SZ		
§ 9	Obsahové náležitosti ÚR o umístění stavby		
§ 10	Obsahové náležitosti ÚR o změně využití území		
§ 11	Obsahové náležitosti ÚR o změně vlivu užívání stavby na území		
§ 12	Obsahové náležitosti ÚR o dělení nebo scelování pozemků		
§ 13	Obsahové náležitosti ÚR o ochranném pásmu		
§ 13a	Obsahové náležitosti společného ÚR a SP		
§ 13b	Žádost o vydání rozhodnutí ve zjednodušeném územním řízení	Příloha č. 1–4	Příloha č. 1–3
§ 14	Informace o návrhu výroku rozhodnutí ve zjednodušeném územním řízení		
§ 15	Žádost o územní souhlas	Příloha č. 7	
§ 15a	Obsahové náležitosti územního souhlasu		
§ 16	Obsahové náležitosti veřejnoprávní smlouvy nahrazující územní rozhodnutí		
§ 17	Obsahové náležitosti územního opatření o stavební uzávěře		
§ 18	Obsahové náležitosti územního opatření o asanaci území		
§ 18a	Ohlášení stavby uvedené v § 104 odst. 1 písm. a) až e) SZ	Příloha č. 8	Příloha č. 5

§ 18b	Žádost o stavební povolení	Příloha č. 9	Příloha č. 5
§ 18c	Obsahové náležitosti stavebního povolení		
§ 18d	Obsahové náležitosti štítku		
§ 18e	Náležitosti veřejnoprávní smlouvy nahrazující stavební povolení		
§ 18f	Oznámení stavebního záměru s certifikátem AI	Příloha č. 10	Příloha č. 5
§ 18g	Obsah a struktura certifikátu podle § 117 SZ		
§ 18h	Oznámení o užívání stavby	Příloha č. 11	
§ 18i	Žádost o kolaudační souhlas Obsahové náležitosti kolaudačního souhlasu	Příloha č. 12	
§ 18j	Obsah a struktura certifikátu podle § 122		
§ 18k	Žádost o povolení předčasného užívání stavby	Příloha č. 13	
§ 18l	Oznámení změny v užívání stavby	Příloha č. 14	
§ 18m	Obsahové náležitosti souhlasu a rozhodnutí o změně v užívání stavby		
§ 18n	Ohlášení odstranění stavby, terénních úprav a zařízení	Příloha č. 15	Příloha č. 8
§ 18o	Obsahové náležitosti souhlasu a rozhodnutí o odstranění stavby, terénních úprav a zařízení		
§ 18p	Náležitosti výzvy ke zjednání nápravy podle § 134 SZ		
§ 18q	Rozsah zjišťování při kontrolní prohlídce podle § 134 SZ		
§ 18r	Obsahové náležitosti rozhodnutí o stavebním příspěvku		
§ 18s	Stavebně technická prevence		

Novela vyhlášky č. 503/2006 Sb. ve vztahu k jednotlivým druhům územního rozhodnutí

Druhy územních rozhodnutí – § 77 SZ				
§ 79 SZ o umístění stavby nebo zařízení (dále jen „rozhodnutí o umístění stavby“)	§ 80 SZ o změně využití území	§ 81 SZ o změně vlivu užívání stavby na území	§ 82 SZ o dělení nebo scelová- ní pozemků	§ 83 SZ o ochranném pásmu
Náležitosti žádosti – vyhláška č. 503/2006 Sb.				
Před novelou vyhlášky				
§ 3	§ 4	§ 5	§ 6	§ 7
Po novele vyhlášky				
§ 3	§ 4	§ 5	§ 6	§ 7
Formuláře – vyhláška č. 503/2006 Sb.				
Před novelou vyhlášky				
Příloha č. 3	Příloha č. 5	Příloha č. 3	Příloha č. 7	Příloha č. 8
Po novele vyhlášky				
Příloha č. 1	Příloha č. 2	Příloha č. 3	Příloha č. 4	Příloha č. 5
Dokumentace				
Před novelou vyhlášky č. 503/2006 Sb.				
Příloha č. 4	Příloha č. 6	Příloha č. 4		
Po novele vyhlášky č. 499/2006 Sb.				
Příloha č. 1	Příloha č. 2	Příloha č. 3		
Náležitosti rozhodnutí – vyhláška č. 503/2006 Sb.				
Před novelou vyhlášky				
§ 9	§ 10	§ 11	§ 12	§ 13
Po novele vyhlášky				
§ 9	§ 10	§ 11	§ 12	§ 13

Charakter souhlasu obecného stavebního úřadu s vydáním povolení pro stavby speciální

(metodické doporučení – stanovisko Odboru stavebního řádu MMR ze dne 18. 3. 2013, č. j. 3291/2013-82, 10454/2013-82)

Podle ustanovení § 15 odst. 2 stavebního zákona mohou speciální stavební úřady vydat povolení pro speciální stavby jen se souhlasem obecného stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí, přičemž tento souhlas není správním rozhodnutím. Obecný stavební úřad tímto souhlasem ověřuje dodržení podmínek územního rozhodnutí. Jestliže se územní rozhodnutí nebo územní souhlas nevydává, pak postačí vyjádření obecného stavebního úřadu o souladu navrhované stavby se záměry územního plánování.

Stavební zákon v předmětném ustanovení blíže nespecifikuje, jakou formu má mít „souhlas“ obecného stavebního úřadu, pouze vylučuje formu správního rozhodnutí. Aby souhlas obecného stavebního úřadu do řízení prováděných speciálním stavebním úřadem měl formu závazného stanoviska, musely by být naplněny podmínky ustanovení § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, dle kterého je závazné stanovisko úkonem učiněným správním orgánem na základě zákona, jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Z ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu lze dovodit, že závazné stanovisko lze vydat pouze tam, kde to zvláštní zákon výslovně stanoví, a podmínit jím vydání správního rozhodnutí lze opět pouze tehdy, pokud zákon vydání závazného stanoviska, jako podmínku vydání rozhodnutí ve věci samé, výslovně stanoví. Dle ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu jsou správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska dotčenými orgány. Vzhledem k charakteru závazného stanoviska je zřejmé, že pravomoc k jeho vydání musí být výslovně založena zákonem, což nelze z příslušných ustanovení stavebního zákona dovodit.

Podle ustanovení § 4 odst. 2 písm. a) stavebního zákona vydávají dotčené orgány závazná stanoviska pro rozhodnutí a pro jiné úkony stavebního úřadu nebo úkony autorizovaného inspektora podle stavebního zákona, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak. Návětí ustanovení § 4 odst. 2 stavebního zákona stanoví, že orgány územního plánování a stavební úřady postupují v součinnosti s dotčenými orgány, které chrání veřejné zájmy podle zvláštních zákonů, přičemž tyto dotčené orgány vydávají, jak již bylo uvedeno, závazná stanoviska podle zvláštních právních předpisů. Je třeba zdůraznit, že ustanovení § 4 odst. 2 stavebního zákona nelze číst pouze gramaticky, ale je nutné jej chápat jako významový celek.

Kromě toho není obecný stavební úřad v řízeních prováděných speciálním stavebním úřadem v postavení dotčeného orgánu, a to z toho důvodu, že podle ustanovení § 136 správního řádu jsou dotčenými orgány ty orgány, o kterých to stanoví zvláštní zákon, a dále správní orgány a jiné orgány veřejné moci příslušné k vydání závazného stanoviska nebo vyjádření, které je podkladem rozhodnutí správního orgánu.

Na základě uvedeného lze dovodit, že obecný stavební úřad nemá při vydávání souhlasu dle ustanovení § 15 odst. 2 stavebního úřadu postavení dotčeného orgánu, a tudíž ani nelze jeho souhlas považovat za závazné stanovisko ve smyslu

ustanovení § 149 správního řádu. Vydaným souhlasem dochází pouze k osvědčení dodržení podmínek územního rozhodnutí, a proto se v případě formy vydávaného souhlasu jedná o osvědčení či sdělení ve smyslu ustanovení § 154 správního řádu, tedy po stránce obsahu nezávazný úkon, který je jedním z podkladů pro správní rozhodnutí. Jde o jiný podklad pro rozhodnutí správního orgánu podle § 50 odst. 1 správního řádu.

Postavení úřadu územního plánování v územním řízení

(metodické doporučení – stanovisko Odboru stavebního řádu MMR ze dne 18. 3. 2013, č. j. 3291/2013-82, 10454/2013-82)

Podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. e) stavebního zákona je úřad územního plánování, tj. obecní úřad obce s rozšířenou působností, dotčeným orgánem v územním řízení z hlediska uplatňování záměrů územního plánování, pokud nevydává územní rozhodnutí. Tuto svoji působnost vykonává jako působnost přenesenou, přičemž se vyjadřuje k územním řízením, která jsou vedena v jeho správním obvodu, pokud sám toto řízení nevede.

Postavení dotčených orgánů ve správním řízení obecně upravuje § 136 správního řádu. Z ustanovení § 136 odst. 1 písm. a) správního řádu vyplývá, že dotčenými orgány jsou orgány, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Stavební zákon, jako zvláštní zákon, působnost úřadu územního plánování jako dotčeného orgánu v územním řízení zakládá ustanovením § 6 odst. 1 písm. e). Stavební zákon však již blíže nespecifikuje, jakou formou se úřad územního plánování jako dotčený orgán vyjadřuje. Aby úřad územního plánování mohl vydávat závazné stanovisko, musely by být naplněny podmínky ustanovení § 149 správního řádu, dle kterého je závazné stanovisko úkonem učiněným správním orgánem na základě zákona, jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Vzhledem k charakteru závazného stanoviska je zřejmé, že pravomoc k jeho vydání musí být výslovně založena zákonem. Toto nelze z příslušných ustanovení stavebního zákona dovodit.

Podle § 4 odst. 2 písm. a) stavebního zákona vydávají dotčené orgány závazná stanoviska pro rozhodnutí a pro jiné úkony stavebního úřadu nebo úkony autorizovaného inspektora. Návětí ustanovení § 4 odst. 2 stavebního zákona stanoví, že orgány územního plánování a stavební úřady postupují v součinnosti s dotčenými orgány, které chrání veřejné zájmy podle zvláštních zákonů, přičemž tyto dotčené orgány vydávají, jak již bylo výše uvedeno, závazná stanoviska podle zvláštních právních předpisů. Je třeba zdůraznit, že ustanovení § 4 odst. 2 stavebního zákona nelze číst pouze gramaticky, ale je nutné jej chápat jako významový celek.

Argument odkazu na vazbu zvláštních zákonů je podepřen příkladným výčtem těchto zvláštních právních předpisů uvedených v poznámce pod čarou č. 4, kde jsou uvedeny příklady zvláštních zákonů, které zakládají pravomoc jednotlivých dotčených orgánů k vyjadřování do jednotlivých postupů podle stavebního zákona. Ze strany úřadu územního plánování nejde o ochranu zvláštních veřejných zájmů, ale pouze o koordinaci veřejných i soukromých zájmů ve smyslu ustanovení § 18 odst. 3 stavebního zákona. Úřad územního plánování hájí stejně jako stavební úřad veřejný zájem podle stavebního zákona.

Jestliže není ve stavebním zákoně výslovně stanoveno, že úřad územního plánování jako dotčený orgán vydává závazné stanovisko, lze tedy dovodit, že vydává vyjádření, tedy po stránce obsahu nezávazný úkon, který je jedním z podkladů pro „navazující“ správní rozhodnutí. Skutečnost, že se úřad územního plánování bude vyjadřovat pouze formou vyjádření, vyplývá i z ustanovení § 136 odst. 1 písm. b) správního řádu, podle něhož jsou dotčenými orgány správní orgány a jiné orgány veřejné moci příslušné k vydání závazného stanoviska (§ 149 odst. 1) nebo vyjádření, které je podkladem rozhodnutí správního orgánu.

Je-li tedy úřad územního plánování dotčeným orgánem v územním řízení, pokud nevydává územní rozhodnutí, a nevydává-li závazné stanovisko, vydává ve smyslu § 136 odst. 1 písm. b) správního řádu pouze vyjádření a to podle ustanovení § 154 a násl. správního řádu. Jde tedy o jiný podklad pro rozhodnutí správního orgánu podle § 50 odst. 1 správního řádu.

K problematice obsahu vyjádření úřadu územního plánování je třeba vyjít z dikce ustanovení § 6 odst. 1 písm. e) stavebního zákona, ve kterém je stanoveno, že se úřad územního plánování jako dotčený orgán vyjadřuje z hlediska uplatňování záměrů územního plánování. Pojem „záměry územního plánování“ stavební zákon v žádném svém ustanovení nevymezuje ani nedefinuje. Nicméně lze záměry územního plánování odvozovat od ustanovení § 18 a 19 stavebního zákona, kde jsou vymezeny cíle a úkoly územního plánování. Dle ustanovení § 18 odst. 3 stavebního zákona orgány územního plánování koordinují veřejné i soukromé zájmy změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizují ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze zvláštních právních předpisů. Úkoly územního plánování definované v ustanovení § 19 odst. 1 stavebního zákona obecně platí jak pro územně plánovací činnost, tj. pro pořizování, tak i pro rozhodování v území. Pokud se vychází z obsahu § 19 odst. 1 stavebního zákona jako požadovaného obsahového rámce vyjádření úřadu územního plánování v rámci územního řízení, lze konstatovat, že bude z hlediska své působnosti posuzovat záměr ve vztahu k územně plánovacím podkladům (územně analytickým podkladům a k pořízeným a zaevidovaným územním studiím). Dále bude úřad územního plánování posuzovat záměr i ve vztahu k územně plánovací dokumentaci, tzn. že v rámci svého vyjádření sdělí stavebnímu úřadu, zda pro dané území je zpracována platná územně plánovací dokumentace, jaký způsob využití je pro danou plochu, popř. pro pozemek, stanoven (tzn. způsob využití určený jako hlavní, přípustný, podmíněně přípustný, nepřípustný), podmínky uspořádání apod. Vyjádření úřadu územního plánování v podstatě představuje poskytnutí informace o podmínkách stanovených pro území, ve kterém se má požadovaný záměr uskutečnit. Jak již bylo výše uvedeno s přihlédnutím k ustanovení § 149 správního řádu, není obsah vyjádření úřadu územního plánování závazný pro výrokovou část územního rozhodnutí. Je jedním z podkladů, které musí stavební úřad v územním řízení vyhodnotit, a toto vyhodnocení pak zdůvodnit v rámci odůvodnění územního rozhodnutí. Vyjádření úřadu územního plánování obsahující posouzení záměru z hlediska záměrů územního plánování tedy v žádném případě nezabývá stavební úřad jeho působností, která je založena v ustanovení § 90 stavebního zákona, tj. že stavební úřad sám posuzuje soulad záměru z hledisek zde uvedených. Zmocnění stavebního úřadu založené ustanovením § 90 stavebního zákona totiž není a ani nemůže být aplikací § 6 odst. 1 písm. e) dotčeno. Stavební úřad

v konečné fázi sám posuzuje a v odůvodnění územního rozhodnutí zdůvodňuje soulad záměru se schválenou nebo vydanou územně plánovací dokumentací. Územně plánovací dokumentace je vždy závazným podkladem pro vydání územního rozhodnutí, tak jak vyplývá z ustanovení § 31 odst. 4, § 36 odst. 5, § 43 odst. 5 a § 61 odst. 2 stavebního zákona, a nelze se od ní odchýlit. Znamená to, že územně plánovací dokumentace je závazná pro rozhodování v území přímo ze zákona, a úřad územního plánování nemůže závaznost této dokumentace interpretovat. Vyjádření úřadu územního plánování je vždy závazné pro odůvodnění územního rozhodnutí, nikoliv pro jeho výrokovou část; v odůvodnění musí být vždy stavebním úřadem zdůvodněn soulad s platnou územně plánovací dokumentací.

Působnost orgánů ochrany přírody a krajiny

(sdělení Odboru stavebního řádu MMR ze dne 20. 3. 2013, č. j. 10091/2013-82)

Ustanovení § 44 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „ZOPK“) upravuje působnost orgánu ochrany přírody a krajiny vydávat závazná stanoviska mimo jiné k umístování staveb (k vydání územního rozhodnutí, územního souhlasu), povolování a ohlašování staveb, změně užívání staveb, povolení k odstranění stavby či k provedení terénních úprav podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Výjimky z tohoto ustanovení stanoví § 44 odst. 2 ZOPK, který byl novelizován zákonem č. 350/2012 Sb., takto:

„(2) *Závazné stanovisko podle odstavce 1 se nevydává, jde-li o stavby*

a) v zastavěném území obce ve čtvrté zóně chráněné krajinné oblasti,

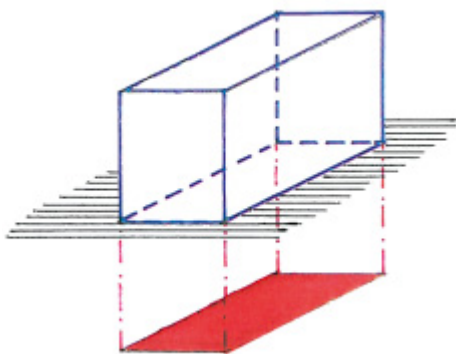
b) v zastavěném území města, které se nachází na území chráněné krajinné oblasti.“

Podle názoru Ministerstva pro místní rozvoj se citovaná výjimka vztahuje pouze na závazná stanoviska vydávaná orgánem ochrany přírody a krajiny podle § 44 odst. 1 ZOPK, neruší se tím však působnost správy chráněné krajinné oblasti podle jiných ustanovení ZOPK, včetně působnosti vydávat závazná stanoviska, souhlasy či povolovat výjimky. Působnost správy chráněné krajinné oblasti je upravena v § 78 ZOPK.

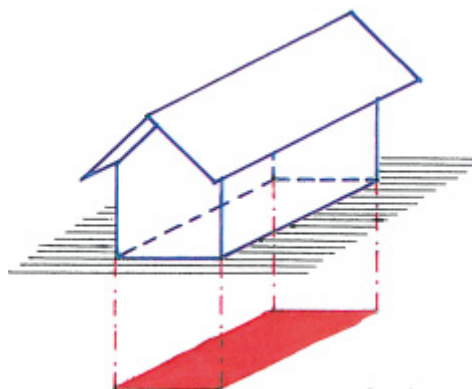
Zastavěná plocha – § 2 odst. 7 stavebního zákona

(metodické doporučení Odboru stavebního řádu MMR)

Zastavěná plocha pozemku je součtem všech zastavěných ploch jednotlivých staveb. Zastavěnou plochou stavby se rozumí plocha ohraničená pravoúhlymi průměty vyššího lince obvodových konstrukcí všech nadzemních i podzemních podlaží do vodorovné roviny. Plochy lodžii a arkýřů se započítávají. U objektů poloodkrytých (bez některých obvodových stěn) je zastavěná plocha vymezena obalovými čarami vedenými vnějšími lici svislých konstrukcí do vodorovné roviny. U zastřešených staveb nebo jejich částí bez obvodových svislých konstrukcí je zastavěná plocha vymezena pravoúhlymi průměty střešní konstrukce do vodorovné roviny.

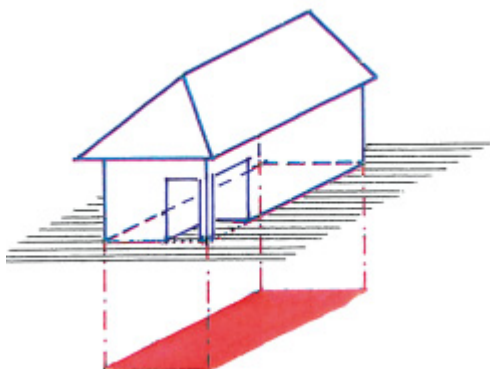

Obrázek č. 1

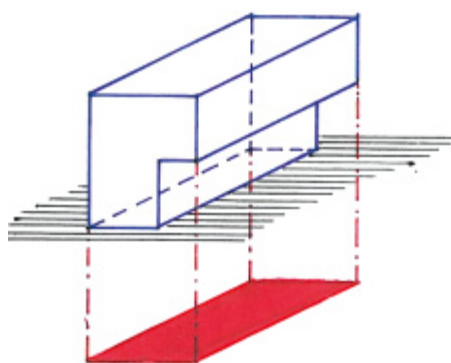

Obrázek č. 2

Zastavěnou plochou stavby se rozumí plocha ohraničená pravoúhlými průměty vnějšího líce obvodových konstrukcí všech nadzemních podlaží do vodorovné roviny.

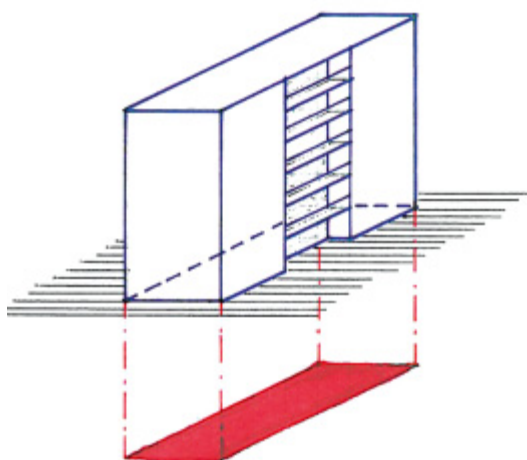

Obrázek č. 3

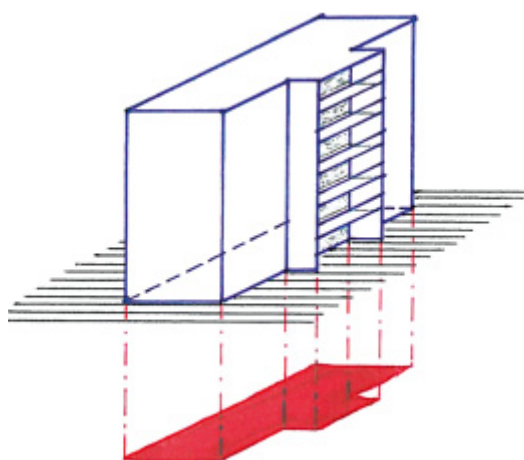

Obrázek č. 4

Zastavěnou plochou stavby se rozumí plocha ohraničená pravoúhlými průměty vnějšího líce obvodových konstrukcí všech nadzemních podlaží do vodorovné roviny.

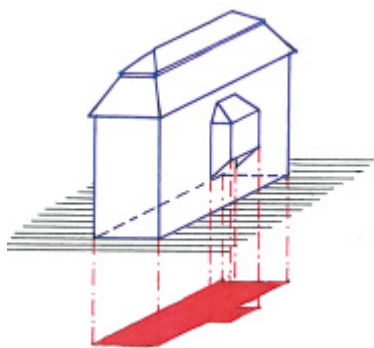
Obrázek č. 5

Obrázek č. 6

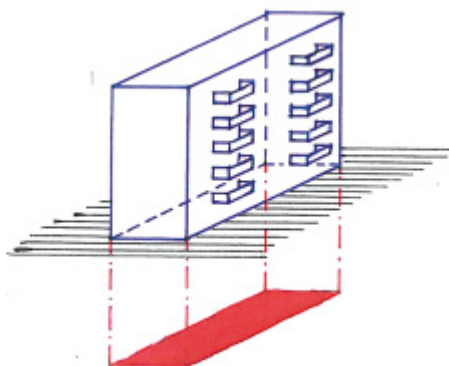
Zastavěnou plochou stavby se rozumí plocha ohraničená pravoúhlými průměty vnějšího líce obvodových konstrukcí všech nadzemních podlaží do vodorovné roviny. Plochy lodžii se započítávají.

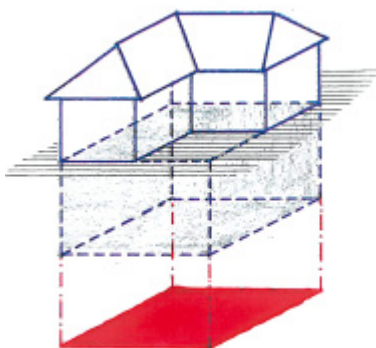
Obrázek č. 7

Zastavěnou plochou stavby se rozumí plocha ohraničená pravoúhlými průměty vnějšího líce obvodových konstrukcí všech nadzemních podlaží do vodorovné roviny. Plocha arkýře se započítává.

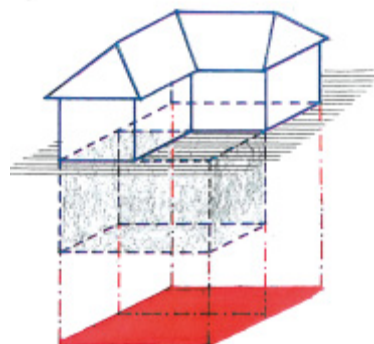
Obrázek č. 8

Zastavěnou plochou stavby se rozumí plocha ohraničená pravoúhlými průměty vnějšího líce obvodových konstrukcí všech nadzemních podlaží do vodorovné roviny. Plochy balkonů se nezapočítávají.

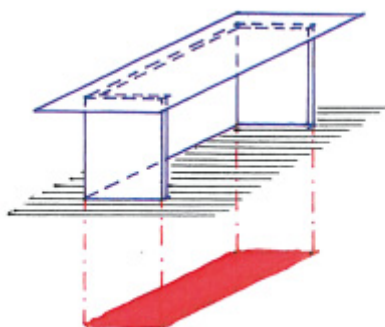

Obrázek č. 9

Zastavěnou plochou stavby se rozumí plocha ohraničená pravoúhlými průměty vnějšího líce obvodových konstrukcí všech nadzemních i podzemních podlaží do vodorovné roviny.

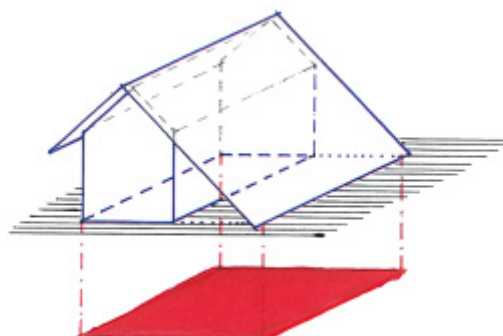

Obrázek č. 10

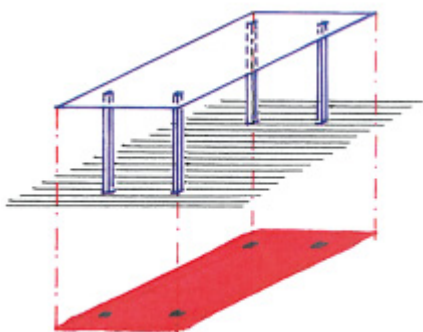
Obrázek č. 11

Zastavěná plocha je vymezena obalovými čarami vedenými vnějšími líci svislých konstrukcí do vodorovné roviny. Jedná se o poloodkrytý objekt.

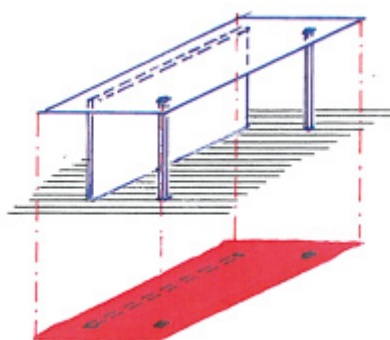

Obrázek č. 12

Zastavěná plocha je vymezena pravoúhlým průmětem vnějšího líce obvodových konstrukcí všech nadzemních podlaží a pravoúhlým průmětem zastřešené části stavby bez obvodových konstrukcí.

Obrázek č. 13

Obrázek č. 14

Zastavěná plocha je vymezena pravoúhlým průmětem střešní konstrukce do vodorovné roviny. Jedná se o zastřešenou stavbu.

BEZBARIÉROVÉ UŽÍVÁNÍ STAVEB

K dotazům z praxe týkajících se aplikace bezbariérové vyhlášky zaujal odbor stavebního řádu Ministerstva pro místní rozvoj následující stanoviska (ze stanoviska Odboru stavebního řádu MMR ze dne 19. 10. 2012, č. j. 27940/2012-82):

1. Sloupky dopravního značení – vizuální kontrast

Vyhláška č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb (dále též „bezbariérová vyhláška“) v bodu 1.2.11 přílohy č. 1 stanoví:

„Dodržen musí být vizuální kontrast sloupů veřejného osvětlení, světelného signalizačního zařízení pro chodce, svislého dopravního značení, celoskleněných ploch, nástupního a výstupního stupně každého schodišťového ramene, dveří do výtahu i do místností, zařizovacích předmětů jako je umyvadlo a záchodová mísa a jejich ovládacích prvků, madel a klik vůči okolí. Zásadní je umístění nápisů a jejich osvětlení. Pro grafické značky platí příslušné normové hodnoty.“

Barevný kontrast předmětů se posuzuje vůči jejich okolí, popř. vůči pozadí. Ke každému konkrétnímu řešení je nutné přistupovat individuálně.

Návod na vzorovou aplikaci obsahuje publikace Informačního centra ČKAIT, s. r. o., s názvem „Bezbariérové užívání staveb – Metodika k vyhlášce č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb“, která v komentáři k tomuto bodu uvádí, že „Vizuální kontrast sloupů veřejného osvětlení atd. se provádí kontrastním pruhem ve výšce 1 400–1 600 mm (obr. 57).“

Vyhláška č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, je v působnosti Ministerstva dopravy. Z hlediska aplikačního vztahu mezi bezbariérovou vyhláškou a vyhláškou č. 30/2001 Sb. platí:

Ustanovení § 5 odst. 2 vyhlášky č. 30/2001 Sb. některé požadavky ponechává prostřednictvím odkazu na tehdy platné vyhlášce č. 174/1994 Sb., která je nahrazena vyhláškou č. 398/2009 Sb.; konkrétně se jedná o její body 1.2.10 a 1.2.11 přílohy č. 1 a body 1.2.1 a 1.2.2 přílohy č. 2.

Dále § 5 odst. 5 vyhlášky č. 30/2001 Sb. stanoví, že „Na dopravních značkách a jejich sloupcích, stojanech nebo konstrukcích, na dopravních zařízeních a na zařízeních pro dopravní informace nesmí být vyznačeno nebo umístěno nic, co nesouvisí s dopravní značkou, dopravním zařízením nebo zařízením pro dopravní informace.“ Tímto ustanovením není podle názoru Odboru stavebního řádu MMR však dotčen § 5 odst. 2 této vyhlášky a tedy ani odkaz na bezbariérovou vyhlášku, neboli výše uvedené body přílohy č. 1 a 2 k bezbariérové vyhlášce, neboť jejich plnění je vyhláškou č. 30/2001 Sb. požadováno.

2. Železniční přejezdy na komunikaci bez chodníku – úpravy pro nevidomé

Bezbariérová vyhláška v § 4 odst. 1 stanoví požadavky mimo jiné na chodníky a na ostatní pochozí plochy. Následně pro železniční přejezdy definuje v bodě 1.2.2. přílohy č. 1 funkci signálního pásu a v bodě 1.2.4. téže přílohy funkci varovného pásu.

Za ostatní pochozí plochy se považují například stezky, pruhy a pásy pro chodce a obytné a pěší zóny, nikoli jízdní pruhy ani krajnice nebo okraj vozovky.

Z výše uvedeného vyplývá, že bezbariérová vyhláška neobsahuje žádné požadavky na signální a varovné pásy pro železniční přejezdy na komunikaci bez chodníku.

Technická specifikace Správy železniční dopravní cesty, s. o., č. 3/2007, o akustické signalizaci pro nevidomé, je interní předpis této organizace, který ve smyslu zpřístupňování železničního prostředí se svým rozsahem vztahuje na více typů železničních přejezdů, než je obecné pojetí bezbariérové vyhlášky. Proto k vlastní otázce, zda se železniční přejezdy, které jsou nad rámec bezbariérové vyhlášky vybaveny akustickou signalizací pro nevidomé, musí nad rámec bezbariérové vyhlášky vybavit také hmatovými úpravami pro nevidomé a případně jakým způsobem je provádět, je kompetentní Správa železniční dopravní cesty jako gestor této technické specifikace.

MMR pouze konstatuje, že tato technická specifikace není v rozporu s bezbariérovou vyhláškou. Z hlediska uživatelů osob se zrakovým postižením takovýto železniční přejezd lze chápat jen jako vybavený akustickou signalizací pro nevidomé, nikoli jako železniční přejezd bezbariérový, neboť zejména nemá hmatově vyznačenou hranici nebezpečného prostoru.

3. Tramvajová trať – přecházení

Bezbariérová vyhláška nestanoví požadavky na polohu jednotlivých tramvajových zastávek, způsob přecházení přes tramvajovou trať ani na vzájemnou vzdálenost určitých typů přechodů. Návrh konkrétního řešení musí vycházet z obecných principů a aplikovat je na místní podmínky.

Například z hlediska obecné bezpečnosti platí, že při přecházení tramvajové trati maximální úroveň zabezpečení představují tyto způsoby:

- přecházení v místě se signalizací pro chodce;
- podchodem nebo nadchodem.

Tato řešení lze vždy považovat za zcela bezpečné pro všechny uživatele, tedy i pro osoby s omezenou schopností pohybu nebo orientace.

Naopak prosté přecházení tramvajové trati bez signalizace pro chodce představuje určitou míru rizika, a to zvláště pro osoby se zrakovým postižením a osoby v pokročilém věku.

Bezbariérová vyhláška tedy nestanoví požadavky na konkrétní podobu každé lokality, ale stanoví technické požadavky pro jednotlivé způsoby řešení použité v dané lokalitě. Aplikačně se při přecházení postupuje podle § 4 odst. 1 této vyhlášky, respektive technické požadavky na hmatové a akustické prvky pro jednotlivé typy úrovněových přechodů obsahuje bod 2.2 její přílohy č. 2.

Přitom vždy platí, že světelná signalizace pro chodce musí být vybavena signalizací akustickou.

4. Budova pro veřejnou dopravu – přístup po bezbariérové rampě versus železniční nástupiště – přístup po komunikaci pro chodce

Budova pro veřejnou dopravu patří mezi stavby občanského vybavení; viz § 6 odst. 1 písm. i) bezbariérové vyhlášky.

Přístup do stavby občanského vybavení se řeší dle § 5 odst. 1 bezbariérové vyhlášky, který zní:

„Přístupy do staveb uvedených v § 2 odst. 1 písm. b), c) a d) musí být bez schodů a vyrovnávacích stupňů. Vstupy musí být v úrovni komunikace pro chodce. Brání-li tomuto řešení závažné územně technické nebo stavebně technické důvody, může být vyrovnání výškového rozdílu řešeno bezbariérovou rampou nebo v odůvodněných případech u změn dokončených staveb zdvihací plošinou. Požadavky na technické řešení jsou uvedeny v bodech 1.1.1., 3.1.4. až 3.1.8. a 3.2.4. přílohy č. 1 a v bodě 2. přílohy č. 3 k této vyhlášce.“

Toto ustanovení tedy stanoví přístup do odbavovací haly bez výškových rozdílů a případné výškové rozdíly omezuje pouze na určité podmínky. Dále toto ustanovení obsahuje pojem bezbariérová rampa, proto odkazy na technické detaily vedou do přílohy č. 3, ve které jsou uvedeny konkrétní vlastnosti bezbariérové rampy. Naopak žádný odkaz nevede do přílohy č. 2, ve které jsou uvedeny konkrétní vlastnosti staveb pozemních komunikací a veřejného prostranství. Z toho vyplývá, že překonávání výškových rozdílů se řeší jako bezbariérové rampy, nikoliv jako pozemní komunikace ve sklonu.

Z uživatelského hlediska se jedná o to, že odbavovací hala nádraží musí být přístupná ve stejném rozsahu jako jiný druh pozemní stavby. Například asistenční služba Českých drah pro osoby se zdravotním postižením je definována jako pomoc mezi odjezdovým a příjezdovým nádražím, ale do odbavovací haly se osoba na vozíku musí dostat bez pomoci, nebo osoba na vozíku vyzvedává svoji návštěvu a při čekání využívá služby v odbavovací hale, přičemž do vlastního dopravního řetězce ani nevstupuje.

Železniční nástupiště patří mezi veřejná prostranství; viz § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů. Požadavky na tyto stavby stanoví § 4 bezbariérové vyhlášky.

Toto ustanovení obsahuje pojem komunikace pro chodce, proto odkazy na technické detaily vedou do přílohy č. 2, ve které jsou uvedeny konkrétní vlastnosti těchto komunikací. Naopak žádný odkaz nevede do přílohy č. 3, ve které jsou uvedeny konkrétní vlastnosti bezbariérové rampy. Z toho vyplývá, že překonávání výškových rozdílů na přístupu na železniční nástupiště se řeší jako komunikace pro chodce ve sklonu, nikoli jako bezbariérová rampa.

Z uživatelského hlediska jde o to, že cestování vlakem je obdobně náročné jako pohyb po městě a využívání MHD. Toto užívání vyžaduje jiné fyzické dispozice a jiné technické zajištění než využívání pozemních staveb v návaznosti na parkoviště.

5. Komunikace pro chodce – šířka

V obecné rovině lze uvést, že šířku komunikace pro chodce ovlivňuje především její účel a očekávaný provoz chodců, na základě kterého se stanoví počet pruhů; viz norma ČSN 73 6110 Projektování místních komunikací.

Požadavek na minimální šířku komunikace pro chodce obsahuje bod 1.0.2 přílohy č. 2 k bezbariérové vyhlášce, který zní: „Komunikace pro chodce musí mít celkovou šířku nejméně 1 500 mm, včetně bezpečnostních odstupů.“

Lze připomenout, že požadavek na šířku chodníku byl předmětem rozporu mezi Vládním výborem pro zdravotně postižené občany a Ministerstvem dopravy. Současná díkce je konsenzuální řešení, které vzešlo z meziresortního připomínkového řízení.

Dále šířku komunikace pro chodce lokálně ovlivňuje také požadavek bodu 1.1.1 přílohy č. 3 k bezbariérové vyhlášce, který zní: „Před vstupem do budovy musí být plocha nejméně 1 500 mm x 1 500 mm. Při otevírání dveří ven musí být šířka nejméně 1 500 mm a délka ve směru přístupu nejméně 2 000 mm.“

Z uživatelského hlediska je třeba uvést, že prostor pro míjení dvou osob s omezenou schopností pohybu a orientace je minimálně 2 x 900 mm. Návod na vzorovou aplikaci obsahuje výše zmíněná publikace Informačního centra ČKAIT, s. r. o., s názvem „Bezbariérové užívání staveb – Metodika k vyhlášce č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb“, která v komentáři k bodu 1.1 přílohy č. 1 uvádí jako princip toto doporučení:

„Z prostorových požadavků osob na vozíku a intenzitě provozu lze stanovit minimální šířky komunikačních prostor:

- nejméně 900 mm pro průchody, krátkodobé zúžení a jednosměrný provoz;
- nejméně 1 200 mm pro dvousměrný provoz pěších uživatelů s ojedinelým provozem osob na vozíku;
- nejméně 1 500 mm při dvousměrném provozu – míjení osoby na vozíku s pěším uživatelem;
- nejméně 1 800 mm při intenzivním dvousměrném provozu – míjení dvou osob na vozíku současně.

U komunikačních prostor se šířkou menší než 1 500 mm (doporučeno 1 800 mm) a delší než 50 m je vhodné pro vzájemné míjení umístit manipulační prostor velikosti 1 800 x 2 000 mm. Tato místa by neměla být vzdálena více než 25 m od sebe (obr. 17).“

Místo pro míjení může být spojené s křižovatkou, zatáčkou nebo vstupem, takže se uplatní jako jediná úprava nebo vylepšení.

6. Nástupiště veřejné dopravy – přístup přes vozovku

Bezbariérová vyhláška ve svém bodu 3.0 přílohy č. 2 obsahuje požadavek:

„Nástupiště veřejné dopravy musí umožňovat užívání osobami s omezenou schopností pohybu nebo orientace. Přístup přes vozovku musí být po přechodu pro chodce.“

Z hlediska aplikace tento bod obsahuje dvě věty. První věta se vztahuje přímo na nástupiště, a to na všechny typy nástupišť bez ohledu na způsob přístupu. Druhá věta se vztahuje právě na tento přístup, a to výhradně na přístup přes vozovku. Typickým příkladem přístupu přes vozovku je přístup z chodníku na nástupiště na tramvajové trati ostrovního typu a přístup z protilehlého chodníku na nástupiště v opačném směru. V této souvislosti připomínáme, že bezbariérová vyhláška se nevztahuje na provoz chodců po krajnici.

Konkrétně pak rychlost nad 50 km/h je povolena mimo obec a na těchto úsecích silnic, kde chodníky ani nejsou provedeny, se bezbariérová vyhláška pro přístup nepoužije.

Z uživatelského hlediska jde o to, že každé nástupiště musí být bezbariérové. Většina nástupišť musí mít také bezbariérový přístup, včetně přechodu pro chodce přes vozovku. Naopak nástupiště s přístupem po krajnici musí alespoň umožňovat přestup mezi spoji veřejné dopravy, popřípadě výstup ze spoje veřejné dopravy a vyčkání na individuální dopravu nebo na průvodce.

*Přílohu Stavebně správní praxe sestavila:
Ing. arch. Marcela Smolová
MMR*